

Práce se zabývá slučitelností posihilistické logiky a filosofie Davida Huma, popsané v jeho knize Zkoumání o lidském rozumu. Posibilistická logika jako nástroj pro usuzování za nejistoty se ukazuje jako vhodná pro modelování empirického pojetí pravdivosti. Když však pojmáme posibilistické vyplývání v intencích Humovy filosofie jako zvykový přechod, ztrácí se návaznost posihilistické logiky na nedokazatelnost v klasické logice. Také se ukazuje, že schopnost posihilistické sémantiky vypořádávat se s nekonzistentní bází výroku přestává být z pohledu zkušenostního vyvozování dobrý smysl.